

Свиня подѣ дѣбѣ.

(Басня отъ К. Величковѣ).

Една свиня подѣ старий дѣбѣ
 До ситостѣ съ жѣлждѣ се нажала,
 Истегнала се и да спи. Кога станала,
 Хвѣрлила околѣ себе погледѣ тѣпѣ,
 Вѣ земя зурлата си вѣврѣла
 И коренитѣ да подрива се напнала.
 Видѣлъ я Гарванѣ отъ дѣба.
 — Що правишѣ тамѣ? не ти ли минава прѣзѣ ума,
 Че, коренитѣ катѣ подравашѣ тѣй съ носа,
 Дѣрвото може да изсѣхне?
 — Що ме врѣди! Барѣ дрезгавия ти гласѣ
 По тѣсъ мѣста тогава ще заглѣхне.
 Отъ него полза нѣмамѣ азѣ,

И никакѣ да го нѣма, нѣма да го жалѣж.
 Дай ми жѣлждѣ, туй ми трѣбва менѣ,
 Отъ него азѣ тѣстѣж.
 — Неблагодарна! като идешѣ всѣки дѣнь,
 Дѣбѣтъ тогава проговори,
 Да би могла да вдигнешѣ зурлата нагорѣ,
 Видѣла би съ очитѣ си, съ двѣтъ,
 Че тоя жѣлждѣ все по менѣ расте.

Невѣжата тѣй сѣщо вѣ свойто ослѣпление.
 Като животното отъ свинския родѣ,
 Прѣслѣдва и наука и учение,
 При всичко че вкусява тѣхния плодѣ.

Пауни

На бѣлата стѣна пауни два
 Прѣмждрили се вѣ шарени прѣмѣни.
 О, колко хубави сѣ тѣ така
 Отъ топло слѣнце цѣлитѣ огрѣни.

Издигатѣ своитѣ коронки тѣ
 И многоцвѣтни си опашки вѣятѣ
 И като че по тѣхнитѣ пера
 Сапфири и смарагди чудни грѣятѣ.

О, вижте колко хубави сѣ тѣ
 Отъ топло слѣнце цѣлитѣ огрѣни!
 Да имѣ се не нагледа тѣмѣ човѣкъ —
 На тѣзѣ пауни вѣ празнични прѣмѣни!